

06-08-2023 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ό ‘Εσπερινὸς τῆς 07-08-2023.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ὁσιομάρτυρος Δομεπίου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

”Ορη τὰ ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

”Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Сκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

’Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἑσπέρας.

’Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Λύτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

"Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὕπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς

σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

07-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντραξα, ιστῶμεν Σπίχους σ' καὶ φάλλομεν Σπιχηρὰ
Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' εὐ τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος γ'.
Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ὕψηλος ἀντος ἄν

κύριε ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
σο ον μου ει σα κου σον μου Κυρι ε ι ε ι Κυρι
ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου σον μου
προ σχες τη φω νη της δε η σε ω ως μου εν
τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα κου σον μου
Κυρι ε
κα τευ θυν θη η τωη προ σεν χη μου Δ
ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις
των χειρων μου θυ σι α εσπερι νη Δ ει σα

κουσονμου Κυ ρι ε

6
λ

χ ^B
λ Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο

μα τι μου ^Δλ και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε

ρι τα χει λη μου

B

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δλ του προ φα σι ζε σθαι

προ φα σεις εν α μαρ τι αις

B

υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την

α νο μι αν ^Δλ και ου μη συν δυ α σω με

τα των εκ λε κτων αυ των

B

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ⁶ ξει με ^λ ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου [♂] Δ
 μη λι πα να τω την κε φα λην μου ⁶ λ
^B ⁶ λ Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ λι κα τε πο θη σαν ε
 χο με να πε τραζ οι κρι ται αυ των ⁶ λ
^B ⁶ λ ι κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι
 η δυν θη σαν ⁶ λ ω σει πα χος γης ερ ρα γη
 ε πι της γης ⁶ λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ
 των πα ρα τον Α δη ⁶ λ
^B ⁶ λ Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο
 φθα λμοι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα ^Δ λ μη αν

τα νελεις την ψυχην μου ⁶
λ

^B
⁶ ^λ Φυλαξο ον με α πο πα γι δος ης

συν ε στη σαν το μοι ^Δ και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα λιο μενων την α νο μι αν ⁶
^M ^λ

⁶ ^λ Πεσουνται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι ⁶ ^λ κα τα μονας ει μι ε γω ε

ως αν πα ρε λιθω ⁶
λ

^Δ ⁶ ^λ Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα

^Δ ⁶ ^λ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η

δην ⁶
λ

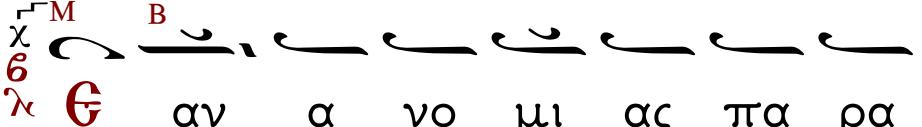
^B
⁶ ^λ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου^Δτην θλιψινμου ε νω πιοναυτου
απαγγε λω⁶
^B π^B
λ⁶ Εν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ
μαμου και συ εγνωςτας τριβουςμου^λ
^B
λ⁶ Εν ο δω ταυ τη^Δ η ε πο ρευ ο
μην ε κρυψαν πα γι δαμοι^λ
^B
λ⁶ Κα τε νο ουν εις τα δε ξι α α
και ε πε βλε πον^Δ και ουκ η ην ο ε πι
γι νω σκων με^λ
^B
λ⁶ Η πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ
ε εστιν^Δ ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου^λ

κε κρα ἥα προς σε Κυ υ ρι ε ει
 πα Δή Συ ει η ελ πις μου με ρι ις μου η
 εν γη ζωντων
 Προ σχες προς την δε η σιν μου Δή
 ο ο τι ε ταπει νω θην σφο δρα
 Ρυσαιμε εκτων κα τα δι ω κοντων
 με Δή ο τι ε κρα ται ω θη σανυπερ ε με
 ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην
 μου Δή του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο μα τισου
 με υ πο με νου σι δι και οι Δή ε ως

ου αν τα πο δως μοι ⁶
Μ ^Β ἔκ βα θε ων ε κε κραξα σοι Κυ ρι
ε ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
μου ⁶
Δ ^Β Φε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον
τα ^Δ εις την φω νη ην της δε η σε ως μου ⁶

Σπίχηρά τῆς Ἐορτῆς.
Ἅγιος Δ'.
·Ο ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σπίχος.
χ^M ε α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε λ^B τις υ πο
στη σε ται λ^B ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν λ^B

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἵ καὶ κατιδόντες σε μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμψαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες. Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστὲ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρός, εἰ καὶ θέλων, σάρξ ὥραθης ἀναλλοίωτος.

Σπίχος.
χ^B ε α νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶_λ υ πε
μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ^χ₆
ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι
ον ⁶_λ

‘Ο πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ φῶς
ώς ἴματιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος
ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον
Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ
παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύριον,
δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν
ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν
πολλὴν συγκατάβασιν, δι’ ἣς ἔσωσας κόσμον,
ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Σπίχος. ^M
^χ₆ ^B
^λ Ἄ πο φυ λα κης πρω ι ας

με χρινυκτος ⁶_λ α πο φυ λα κης πρω ι ας
^χ₆ ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον

—
Κυριον

6
λ

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ, τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σε Γίόν, τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοι, σαφῶς ἐδήλου, ως ὅμοούσιον καὶ ὅμόθρονον· ὅθεν δὲ Πέτρος ἐκπληττόμενος· Καλὸν δέ ἐστιν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἰδὼς δὲ ἐλάλει· Εὔεργέτα πολυέλεε.

Σπίχηρὰ τοῦ Ἅγιου Ὁσιομάρτυρος.
‘Ολην ἀποθέμενοι.

Ὕχος λα— Δι

Σπίχος. χ̄ Δ^M ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος Δ^A και πολ λη παρ αυ τω λυ τρωσις

Δ^A και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ Δ^A

εκ πα σων των α νο μι ων αυ του Δ^A

“Ολην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν,
καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρώτατα
τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῇ σοφῇ
προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια, οὗ τὸ ὄνόματι,
ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων
ἀρρωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα,
τῶν προσερχομένων, προθύμως σοι θεράπον τοῦ
Χριστοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχος. χ̄ Δ^M ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα Δ^A +

τα ε θνη ^χ_Δ ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι
λα οι ^Δ

“Ολην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ,
καὶ θερμῶς ἔχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως
δρόμον Ὁσιε, προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν
πάννυχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον
ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος·
ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων
ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς
δούλους ἔαυτοῦ, ὃν παρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σπίχος. ^Μ
τι ε κρα ται ω θη το ε
λε ος αυ του εφ η μας ^Δκαι η α λη
θει α του Κυ ρι ου ^χ_Δ με νει εις τον αι
ω να ^Δ

“Ολην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ
πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς

πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξειν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὄδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς.

Ὕψης πλ. β'.

Ὕψης πτ. Πα.

π Καὶ ε ε **Δ**ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι καιαι

αι γι ω **ρ** και Α γι ι ω **Π**νευ μα α α

π
τι

π Καιαι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

π
μην

π **Π**ρο τυ πων την Α να α α α στα α α
 α σιν **Δ**την σην Χριστε ε ο Θε ε ε ε ος
 π **τ**ο τε ε πα α α ρα α α λα αμ βα α α
 νεις **ρ**τους τρει εις σου ου μα θη η τας Πε ε τρον
 και I α ακω βο ον και αι αι I i i ω ω
 α α αν νην **Δ**εν τω Θα βω ω ωρ α
 α νε ε ελθων Σου δε Σω τη ηρμε τα α
 μο ο ορφου ου με ε ε νου **ρ**το Θα βω ρι
 ον o o ρο o oς **ν** φω τι i ε σκε
 ε πε ε ε το **π**οι Μα θη ται σου ου Λο
 γε **ρ** ε ερρι i ψαν ε α αυ τους εν τω ε **δ**α

α φει τη η η ης γης ^π_Δ μη φε ε ρο ον τες ο
 ο ραν ^Δ την α θε ε α το ον μο ο ορφην
^π Αγ γε λοι οι δι ι ι η η κο ο ονουν ^Δ
 φο βω ω και τρο ο ο μω ω ^π ου ρα
 νοι ε ε ε ε εφριι ^κ ξα α α α α α
 α α α α αν γη η η ε τρο ο μα α α
 α ξεν ^π ο ρω αν τε ες ε πι ι γης της δο ο
 ξη ης τον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ον ^Δ _ο

07-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Εἰσοδος, Φῶς ἡλαρὸν.

Ὕχος πά Δι

Φως ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
σιν ει δον τε ες φως ε σπε ρι νον ς υ
μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον ει α ξι ο
ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
σθαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

07-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

ου ου ζω η η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο κο ο σμος ζ'
σε ε ε δο ο ξα α α ξει ει

Ἐσπέρας Προκείμενον.
Προκείμενον.

Ὕχος Βαρύς ἢ Γα

Ἄ Θε ος η η μων Δ εν τω ου ου ρα
νω ω και ε εν τη γη η παντα ο ο ο σα
α Δ η θε ε λη σε εν ε ε ποι οι οι οι η
(Τὸ ὡς ἄνω)

Ο Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ
πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἔξοδῳ Ἰσραὴλ ἔξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἐφυγεν.

Στίχ. Τὶ σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἐφυγες καὶ
σοὶ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω.

* ἡ κατάληξις ε ε ποι οι οι οι η η η

σε ε ε εν

Επωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξία*).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἀπαξία*).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (*δεῖνος*).

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (*ἐκ τρίτου*).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (*κώμῃ, πόλει*) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἄπαξ).

὾τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμην. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φωτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννᾷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coὶ, Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: ἔλαμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰς τὸν Σπίχον, Σπιχηρὰ Προσόμοια.
Ὕχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Сήμερον ὁ Χριστός, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Σπίχ. Κοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστιν ἡ γῆ.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Σπίχ. Θαβώρ καὶ Ἐρυἄν ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀγαλλιάσονται..

Сῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ως ἥλιος ἀστράφας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα.. Καὶ νῦν...

Ὕχος π̄^ο Πα

π̄^ο Λοοξα Πατριιιι καιαι γιω ρ
και Αγιιιω Πνευμααατι π̄^ο

π **Κ**αι νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τοὺς αὶ ω ω
 ναὶ τωναὶ ω ω ω νων α α α μην π
Της Θε ὁ ὁ τη το ὁ ος σου Χριὶ στε
 α μυδραναυ γην παραγυ υ μνω ω ω σας ρ
 τοις συ να να βα σι σοι ε πι του ο ο
 ρους **τ**ης υ περ κο σμι ου σου ου δο ο ο ζης
 ε ποι η η σας κοι οι οι οι νω ω ω ω
 νους **π** ο ο θεν εν θε α στι κω ως ε ε
 κρα α αυ γα α α α ζον **χ** κα λον ε στιν
 η η μα α ας ω ω δε μει ει ει ει ναι π
 μεθ ω ω ω ων και η η μεις **χ** σε τον με τα

μορ φω θε ε εν τα Σω τη η η η ρα α Χρι ι
στον ^χ α νυ μνου ου μεν εις του ους αι ω ω ω
να α α α α α ας ^π^q

Της Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβᾶσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς· ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον· Καλὸν ἔστιν ἡμᾶς ὅδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις.

**ΔΙΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟC
ΕΙC ΤΗN ΥΠΕΡΑΓΙΑN ΘΕΟΤΟΚΟN.**

Ψαλμὸς ριμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τὴς προσευχῆς μου,
ἐνώπισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου
σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Οτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν
ἔμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν
σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή
μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν
εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἥλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ εὔθυνε ψάλλομεν.

Ὕχος ἦ Δι

Ἄ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν 6.

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου 6.

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ὕψης Δι

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σπαρῷ.

Ἄτη Θεοῦ τοῦ κωνκτέ νως νυν προσδραμω μεν αἱ μαρτωλοὶ καὶ τὰ πεῖνοι καὶ προσπεσω μεν εν μετανοίᾳ αἱ κραζοῦν τες εκ βαθίους ψυχῆς Δεσποινα βοή θησον εφη μιν σπλαγχνι σθει σαὶ σπευσον αἱ πολλυμεθάσι ποπληθίους πταισματων μη αἱ ποστρεψησους δουλους κενους σε γαρ και μονηνελ πι δακεκτημεθάσι **Δόξα.**

Τὸ αὐτὸν τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ,
ἐνῷ ἡ Παράκλησις φάλλεται.

Δ **Κ**αι νυν καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς αἰώνας

των αἰώνων αμήν **6**

6 Ουσίω πη σωμενπό τε Θεοτοκε

τας δύναστειας σου λαλεῖν οἱ αὐτοὶ ζῶι εἰ

μη γαρ συ προὶ στασο πρεσβευ οὐ σα **Δ**

τις η μας ερρυσατο εκ το σου των κινδύ

νων **Δ** τις δέ δι ε φυλαζεν ε ως νυν ε λευθε

ρους **6** ουκ α ποστωμεν Δε σποινα εκ σου

Δ σους γαρ δου λους σωζεις αὐτοὶ εκ παντοι

ων δει νωρῶων **Δ**

‘Ο Ν’ Φαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἥγαπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκαινθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ Σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

07-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα Ψάλλομεν τὰς Ὁδίας τοῦ Κανόνος.
'Ωδὴ α'.

Ἀριματηλάτην Φαραὼ.

Ὕχος πᾶ Nη Γα

Δ Y πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

ΔΤων λυ πη ρων ε παγω γαι χει μαζουσι
την τα πει νη ην μου ψυχην Δι και συμ φο ρων

νε φη την ε μην κα λυ πτου σι Δι καρ δι αν

Θε ο νυ μ φευ τε Δι αλλη η φως τε το κυι υι α

το θει ον και προ αι ω νι ον Δι λαμψον μοι το

φως το χαρ μο συ νον Δι

Δ Y πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας **Δι**
Γ **Δι** Εξ α με τρη των α να γ κων και θλιψε
 ων και εξ εχ θρω ων δυ σμε νων **Δι** και συμ
 φο ρων βι ου λυ τρω **θεις** **N** Πα να χρα ντε **Δι**
 τη κρα ται α δυ να μεισου **η** α νυ μνω με
 γα λυ νω την α με τρον σου συμ παθει αν **Δι** και
 την εις ε με σου παρακλη σιν **Δι**

Δι θοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 Πνευματι **Δι**
Γ **Δι** Νυν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ
 γον αν τι ι λη ψην κρα ται αν **Δι** και προς την

σην σκε πην ο λο ^Nψυχως εδρα μον^Δι και γο
νυ κλινω Δε σποι να ^Δη και θρη νω και στε να ζω
μη με πα ριδης τον α θλιον^Δι των χρι στι α
νων καταφυ γι ον ^Δι

^N^Γ ^Δκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ^Γ ω νων α μην^Δι ^N

^Δ ^Γ Ου σι ω πη σω του βο αν τρα νω τα
τα τα με γα λει ει ατα σα ^Δι ει μη γαρ συ

Κο ρη παν το ^N τε προ ι στα σο ^Δι υ περ ε

μου πρε σβεν ου σα ^Δη τω γι ω ^Γ και Θε ωσου
τις εκ το σου του με κλυ δω νος ^Δι και δει νων

— — — — —

κιν δυνωνερ ρυσα το Δι

·Ωδὴ γ'. Ο Εἱρμός.

Οὐρανίας ἀψίδης.

Δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

— — — — —

σονη μας Δι

Δι Δι πο ρη σας εκ παν των ο δυ νη ρως

— — — — —
κραζω σοι Δι προ φθια σον θερ μη προ στα σι
N

— — — — —
α χ και σην βο η θει αν δος μοι τω δου λω σου

Δ Ι — — — — —
τω τα πει νω και α θλι ω Δι τω την σην αν

— — — + — — — — —
τι ληψιν ε πι ζη του ουν τι θερ μως Δι

Δι Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

— — — — —

η μας Δι

Μ Γ

Δι Θ θαυ μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι
 Δεσποινα δι τας ευ ερ γε σι ας σου Κο ρη
 και τα ε λε η σου ο θεν δο ξα ζωσε Δ ι και
 α νυ μνω και γε ραι ρω δι την πολλην και α
 μετρον κη δε μο νι ι α ανσου δι

δι θ ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 Πνευματι δι

Μ Γ Π Ν

δι Κα ται γις μεχειμα α ζει των συμ φο ρων
 Δε σποι να δι και των λυ πη ρων τρι κυ μι
 αι κα τα ποντι ζου σιν δι αλ λα προ φθα σα
 σα Δ ι χει ρα μοι δος βο η θει ας δι η θερ μη

N Γ

αν τι ληψίς ^Δ_q καὶ προστά σι ἵ α α μου ^Γ_δ

Δκαι νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τους αἱ ω νας

των αἱ ω νων α μην ^M_Γ ^Γ_δ

Δλη θη Θε ο τοκονομό λο γω Δε

σποι να ^Γ_δ σε την του θα να του το κρα ^N_Π

ε ζα φα νι σα σαν ^Γ_δ ως γαρ φυ σι ζω ος εκ

των δε σμων των του Α δου ^Γ_δ προς ζω ην α

νη γαγες εις γην με ρευ σαν τα ^Γ_δ

Δλη α α α σω ω ω σον ^χ_λ α πο κιν

δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^Δ_q ο

τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν ^γ_δ

ως αρ ρη κτοντειχος και προοστασι ανδι
 πι ε βλε ε ε ψον χ εν ευ με
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ♡ ε πι
 την ε μην χα λε πην του σωματος κα κωσιν δι
 και ε α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
 ος

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ
 ἐλέησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει ψάλλει τὸ· Κύριε,
 ἐλέησον (γ').

‘Ο τι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: λαμήν.

Κάθισμα.

Ὕχος ἡ Δι

Πρεσβει α θερ μη και τει χος α προ
 σμαχη τον ε λεους πη γη του κο σμου κα
 ταφυ γιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
 το κε Δε σποι να προ φθα σον και εκ κιν δυ
 νων λυ τρω σαι η μας η μο νη τα χε ως
 προ στα τευ ου σα

·Ωδὴ δ'.
Σύ μου ἵσχυς Κύριε.

Ὕπαγος πάλι — Γα

Γ
Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
η μας Δ
Δ Και που λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη
ψιν Δ που προ σφυ γω Χ που δε και σω θη σο
μαι τι να θερ μην ε ζω βο η θον Δ θλι ψε σι
του βι ι ου Π και ζα λαις οι μοι κλο νου με νος Δ
εις σε μο νην ελ πι ζω Δ και θαρ ρω και καυ
χω μαι Χ και προσ τρε χω τη σκε πη σου σω σον
με Δ

Γ

Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον

η μας Δ
Μ Ν Γ

ΔΤον πο τα μον τον γλυ κε ρον του ε λε

ους σου Δτον πλου σι αις Λδω ρε αις δρο σι
Π

σαν τα την πα να Φλι ι αν και τα πει νην Δ πα

να γνε Ψ χη ην μου Π πτων συμ φο ρων και των
Φλι ψεων Δ και μι νω φλο γι σθει σαν Δ με γα

λυ νω κη ρυτ τω Λκαι προσ τρε χω τη σκε πη

σου σω σον με Δ
Γ

Δ Λο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι Δ

Γ
 Δε την α γνην σε την Παρ θε νον και α σπι
 λον δι μο νην φε ρω λτει χος α προ σμα χη
 τον κα τα φυ γην σκε πην κρα ται αν δι ο πλον
 σω τη ρι ι ας π μη με πα ρι δης τον α σω
 τον δι ελ πις α πηλ πι σμε νων δι α σθε νων
 συμμα χι α λθι βο με νων χα ρα και αν τι
 λη ψις δι

Ν Γ
 Δι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην δι
 Γ
 Δι πως ε ζει πειν σου κατ α ζι αν δυ νη σο
 μαι δι τους α με τρους λχ οι κτιρ μους ω Δε

σποινα τους την ε μην παντοτε ψυ χην **Δι** δει
 νως πυ **ρ**ου με ε νην **π**ως υ δωρ **π**ε ρι δρο
 σι σαν τας **Δι** αλλω της σης προ νοι ας **Δι** και της
 ευ ερ γε σι ας **λ**ης α φθονως αυ τος πα
 ρα πη λαυσα **Δι**

‘Ωδὴ ε’.
 ‘Ινα πὶ με ἀπώσω.

Δι **Υ** πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δι**
Δι υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε Μη τρο
 παρ θε νε χαι ρε Θε ο νυμ φε **Δι** χαι ρε θει α σκε
 πη χαι ρε ο πλον και τει χος α πορ θη τον **Δι**

07-08-2023 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΤΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ.

Π N
χαι ρε προστα σι α και βο η θε ε καισω
τη ρι α δι των εις σε προσ τρε χον των εκ πι
στε ως δι
Γ Ν
δι ύ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
Γ
η μας δι
Μ Γ
δοι μι σουν τες με μα την δι βε λε μνα
και ξι φη και λακ κον ηυ τρε πι σαν δι και ε
πι ζη του σι το πα να θλι ον σω μα σπα ρα ξαι
Π Ν Π
μου δι και κα τα βι βα σαι προς γην Α γη
η ε πι ζη του σιν δι αλλ εκ του των προ
φθασα σα σωσον με δι

Γ
Δι θόξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
N
Πνευ ματι Ρ
M Γ
Δι πο πα σης α ναγκης θλι ψε ως και
νοσου και βλαβης με λυ τρωσαι Δι και τη σηδυ
να μει εν τη σκε πη σου φυ λαξον α τρω τον Δι
P
εκ παν τος κιν δυ νου Ρ ι και εξ εχθρω αν των
πο λεμουν των Δι και μι σουν των με Κορη πα
νυ μνη τε Δι
N Γ
Δι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην Δι
M Γ
Δι τι σοι δω ρον προ σα ξω Δι της ευ χα

ρι στι ας ανθων περα πη λαυσα **Δ**ιτων σων δω
 ρη μα **τ**ων **χ** και της σης α με τρη του χρη στο
 τη τος **Δ**ιτοι γαρουν δο ξαζω **¶** υ μνο λο γω
 ω και με γα λυ νω **Δ**ισου την α με τρον προς
 με συμ παθει αν **Δ**

Ωδὴ ζ'.
 Τὴν δέησιν.

Δ Υ πε ρα γι αΘε ο το κε σω ωσον
 η μας **Δ**
Δ **Φ**α **ν**ε ε ε φη **λ**των λυ πη ρων ε
 κα λυ ψαν **¶** την α **ψ**λι αν μου ψ χη ην και
 καρ **δ**ι αν **Δ** και σκο τα σμον εμ ποι ου σι μοι

Κορη ^χαλλη γεν νη σασα φως το α προσι
 τον ^Γδι α πε λασον ταυτα μα κραν ^Δτη εμ πνευ
 σει της ^Γθει ας πρε σβει ας σου ^Nδι
 δι ^Γγι πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ^Γδι
 δι ^Nπα ^Γρα α α κληη σιν ^χεν ταις ^Πθλιψεσιν
 οι οι δα ^Δκαι των νο σων + α τρο ον
 σε γι νωσκω ^Nδι και παν τε λη συν τριμ μον
 του θα να του ^χκαι πο τα μον της ζω ης α
 νεζαν τλη τον ^Γδι και παν των των εν συμ φο ραις
^Δτα χι νην και ο ζει αν αν τι λη ψιν ^Γδι

Γ
 Δι Λοξα Πα τρι και γι ω και Α γι ω
 Ν
 Πνευματιδι
 Γ
 Δι Ουκρυ υ υπτωωσου λτονβυ θοντουε
 Δ
 λε ους ι και την βρυ σιν των α πει ει ρων θαυ
 Γ
 μα των δι και την πη γην την α ε να ον
 Γ
 ον τως λτης προς ε με συμ πα θει ας σου Δε
 Ν Γ
 σποι να διαλλ α πα σιν ο μο λο γω ι και βο
 Γ
 ω και κη ρυτ τω και φθεγ γομαι δι
 Γ
 Δι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 Γ
 των αι ω νων α μην δι
 Γ
 Δι Ε κυ υ υ κλωωσαν λαι του βι ου με

ζα λαι^Δ ω σπερ μελισσαι κη ρι ι ον Παρθε^Γ
 νε **δι** και την ε μην κα τα σχου σαι καρ δι
 αν ^χ ^λ κα τα τι τρω σκου σι **βε** λει των ^Ν ^Γ
 θλι ψε ων **δι** αλλ ευ ροι μι σε βο η θον ^Δ ^η και
 δι ωκτην και ρυστην Παναχραντε **δι**
δι ^Ν ^Γ α α α σω ω ω σον ^χ ^λ α πο κιν
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ^η ο
 τι παντες μετα Θε ον εις σε κατα φευ γο μεν **δι**
^Γ ας αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν **δι**
δι ^χ ^λ α α χρα α αν τε ^χ ^λ η ^Ν δι α λο
 γου τον Λο γον α νερ μη νε ευ τως ^η επ ε

σχατων των η με ρωντε κουσαδυ σω πη σον **Δι**
 ως ε χου σα μη τρικην παρρη σι ι α α α
Δι
 αν **Δι**

‘Ο Ιερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
 μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουοντον καὶ
 ἐλέησον.

‘Ο Χορός ἐν ἑκάστῃ δεήσει φάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

‘Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεός
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
 Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: **Ἄμήν.**

Κοντάκιον.

Ὕχος **Δι**

Δι ^M **Δι** ^Δ
 Προστα σι α των Χριστι α νων α κα
 ται σχυν τε **Δι** ^B με σι τει α προς τον Ποι η

την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης α μαρ τω
 λωνδε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προφθασον ως
 α γα θη ^Δ εις την βο η θει αν ^Δ η μων
 των πι στως ^Δ κραυ γα λον των σοι ⁶ τα χυ νον
 εις πρεσβει αν ^Δ και σπευσον εις ι κε σι αν
 η προστα τευ ου σα α ει ^{z'} Θε ο
 το κε των τι μων των σε ⁶

Και ευθὺς τὸ προκείμενον.

^χ
⁶
^Δ
 Μνη σθη σο μαι του ο νο μα τος σου εν
^B
 πα ση γε νε α και γε νε α ⁶
^χ
^Δ

^χ
^Δ
 Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, και ἵδε, και
 κλῖνον τὸ οὖς σου, και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου,

καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ
Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι
εν παση γε νε α και γε νε α α α α

‘Ο Διάκονος ἢ δ’ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

‘Ο Χορὸς. **Κ**ύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

‘Ο Ἱερεὺς: **С**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορὸς. **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

‘Ο Ἱερεὺς: **Ἐ**κ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου
Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορὸς: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Ἱερεὺς.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς
κώμην τινά, γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα,
ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε

ἥν ἀδελφή, καλουμένη Μαρία, ἥ καὶ παρακαθήσασα παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ ἥ δὲ Μάρθα περιεσπάτο περὶ πολλὴν διακονίαν, ἐπιστᾶσα δὲ εἰπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἥ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾶς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἔξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὅχλου εἰπεν αὐτῷ· Μακαρία ἥ κοιλία ἥ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἰπε· Μενοῦν γε, μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ο Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὕχος Δι^Θ χ^Δ Δο^Δ ζα^Δ Πα^Δ τρι^Δ και^Δ γι^Δ ω^Δ και^Δ
A γι^Δ ω^Δ Πνευ^Δ μα^Δ τι^Δ Πα^Δ τερ^Δ Λο^Δ γε^Δ Πνευ^Δ
μα^Δ τρι^Δ ας^Δ η^Δ ε^Δ εν^Δ μο^Δ να^Δ δι^Δ ε^Δ ζα^Δ λει^Δ ψον^Δ τα^Δ

πληθη^{v'}_ρτων ε μων εγ κλη ματων ^Δ

^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^ΔΤαις της Θε ο το κου

πρε σβει αις Ε ε λε η μον ^Δ ε ζα λει ψον τα

πληθη^{v'}_ρτων ε μων εγ κλη ματων ^Δ

^ΔΕ λε η σον με ο Θε ος ^Δκα τα

το με γα ε λε ος σου ^Δκαι κα τα το

πληθος των οι κτιρμων σου ^Δ ε ζα λει ψον ⁺

το α νο ομημαμου ^Δ

^ΔΜη κα τα πι στευ σης με ^Δ αν θρω πι

νη προ στασι α ^ΔΠα να γι α Δε σποι να

B

αλ λα δε ζαι δε ησιν του ι κετουσου Δ 6
 θλι ψις γα αρ ε χει με Δ φε ε ρειν ου
 δυ να μαι Δ των δαι μο ο νων τα το ζευ μα
 τα ♂ σκε πην ου κε κτη μαι Δ ου δε που προ
 σφυ γω ο α θλιος 6 παν το θεν πο λε μου
 με νος Δ και πα ρα μυ Δ αν ουκ ε χω πλην
 σου 6 Δε σποι να του κο σμου ελ πις και προ
 στα σι α των πιστων Δ μη μου πα ρι δης
 την δε η σιν Δ τοσυμ φε ρον ποι η σοον 6
 Ἐπερα Θεοτοκία. M Δ
 ου δεις προ στρε χων
 ε πι σοι Δ κα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πορευ ε ται α γνη Παρθε νε Θε ε ο το κε
 αλλ αι τει ται την χαριν και λαμ βανει το
 δωρη μα προς το συμ φερον της αι τη
 σεωω ως

Με τα βολη των θλιβο με ε ε ε
 νων α παλ λα γη των α σθενουν των υ
 παρχουσα Θε ο το κε Παρθε νε σωζε
 πολιν και λα ον των πο λε μου με νων η
 η ει ρη νη των χει μα λο με νων η η γαλη
 νη η μο νη προ στα σι α των πι στω
 ω ων

·Ο Ιερεὺς: Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

·Ο Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

·Ο Ιερεὺς. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

·Ο Χορὸς: Λαμήν.

·Ωδὴ ζ'.

Παιδὲς Ἐβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὕχος πᾶς Νη

ρ̄ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ρ̄ φως η τε κου σα Θε ο το κε ρ̄ σκο τι
 σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των ρ̄ φω τα
 γω ω γη σον συ φω τος ου σα δο χει ον ρ̄
 το κα θα ρον και α α μωω μον ρ̄ ι να

ποθωσεδό ξα ζω^N
 η μας^N θη^N πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 δικε πη γε νου και προστα σι α δι^Δ και αν
 τι λη ψις και καυχη μα Παρθε νε δι^γ γυ μνω
 θε εν τι μοι νυν α πασης βο η θει ας δι^Δ
 α βο η θη των δυ υ να αμις δι^Δ και ελ
 πις απηλπι σμενων δι^γ
 δι^N θο ξα Πα τρι ι και γι ω δι^Δ και Α
 γι ω Πνευματι δι^γ
 δι^N θη^N λη ψυχη και δι α νοι α δι^Δ και καρ

δι α σε και χει λεσι δο ζα ζω **δι** α πο λα
αυ σας των σων με γα λων χα ρι σμα των **Δ**
αλλ ^N ω της σης χρη στο ο τη η τος **Δ** και α
πει ρων σου θαυ μα των **δι**

Δ **Κ**αι νυ υν και α ει **Δ** και εις τους αι
ω νας των αι ω ωνων αμην **δι**
Δ **Β**λεψον ι λε ω ομ μα τι σου **Δ** και ε
πι σκεψαι την κα κωσιν ην ε χω **δι** και δει
νω ων συμ φο ρων και βλαβης και κιν δυ νων
Δ και πει ρα σμων με λυ υ τρω ω σαι **Δ** α
με τρη τωσου ε λε ει **δι**

΄Ωδὴ η'.

Τὸν ἐν ὅρει ἀγίῳ μδξασθέντα.

N

Ἄγιον περάγια Θεότοκε σωτήρ
σονημας Ἀ

N

Ἄγιον ασπλαγχνα ελεους σου Παρθενε
νε Ἀμηπαριδησεμνη ποντουμενον με σα
λω βιω τι κωνκυ ματων Ἀ αλ λα δι
δου μοι χειρα βοη θει ας Ἀ κα τα πονου
με ενω κα κωσεσιτου βιου Ἀ

Ἄγιον περάγια Θεότοκε σωτήρ
σονημας Ἀ

Ἄγιον περιστασεις και θλιψεις και αναγ

καὶ Ἀ εὐ ρο σα αν με Α γνη Ἀ καὶ συμ φο ραι
του βι ου δι καὶ πει ρα σμοι με παν το θεν ε
κυ κλω σαν 6 λαλα προ στη θι μοι δι καὶ
αν τι λα βου μου δι τη κρα ται α σου σκε πη δι
δι δο ζα Πα τρι ι καὶ Υι ω δι καὶ Α
γι ω Πνευ μα τι δι
δι Εν ταις ζα αλαις ε φευ ρον σε λι με
να δι εν ταις λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην δι
και εν ταις νο σοις τα χι νην βο η θει αν 6
και εν τοις κιν δυ υ νοι οις ρυ στιν και προ στα
τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις δι

N

δι **Κ**αι νυ υν και α ει **Δ**ι και εις τους αι
 ω νας των αι ω ωνωναμην**δι**
 δι **Χ**αι ρε θρο νε πυ ρι μορφε Κυ ρι
 ου **δι**χαι ρε θει ει α και μαν να δο χεσταμνε**δι**
 χαι ρε χρυ ση λυχ νι α λαμ πας α σβε στος **λ**
 χαι ρε των παρ θε ε νω ων δο ζα και μη
 τε ρων**δι** ω ρα ι σμακαι κλε ος **δι**
 'Ωδή θ'.
 'Εξέστη ἐπὶ τούτῳ.

N

Γ

δι **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας**δι** **Π**
 διΠρος τι να κα τα φυγω αλλην Α γνη**δι**

που προσδραμωλοι πονκαισωθη σομαι ^Δ_q που
 πορευθω ^Δ_q ποιανδε ε φευρωκαταφυ γην
 ποι αν θερμην αν τι ληψιν ^Δ_q ποι ον εν
 ταις θλι ^N ψεσιβο η θονδι εις σε μονην
 ελ πιζω ^Δ_q εις σε ε μονην καυχωμαιδι και ε
 πι σεθαρρωνκατεφυγονδι ^G
 δι γ περα γι αθε ο το κε σωωσον
 η μαςδι ^G
 διουκ ε στιν α ρι θμη σασθαι δυ να
 τονδι με γα λει α τα σαθεο νυμ φευτε ^N_q και
 τον βυ θον ^Δ_q τον α νε ξε ρευ νη τον ε ξει

πεινάτων υπερνουνθαυ ματωνσου Δ^Δτων τε
 τε λε σμε^N ε νωνδιη νε κως Δ^Δτοις πο θω
 σε τι μωσι Δ^Δ και πι ιστει προ σκυ νου σιν Δ^Δ
 ως α^Γ λη θη Θεου λοχευτριαν Δ^Δ
 Δ^Δ Δο^Γ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευματι^Γ Δ^Δ
 Δ^Δ Εν υ μνοιςευ χα ριστοις δο^N ζο λο γω^Π
 Δ^Δ και γε ραι ρω το α μετρον ε λε ος Δ^Δ και^Γ
 την πολλην Δ^Δ δυ να μιν σου^N πασιν ο μο λο γω
 Δ^Δ και τας ευ ερ γε σι ας σου Δ^Δ ας υ πε ρε^Π
 κε ε νω σας εις ε με Δ^Δ κη ρυτ τω με

—^N—
 γα λυνω^Δ ψυχη^η τε και καρ δι α^Γδι^{και} λο
 —^N—
 γι σμω^{και} γλωσση παντο τε^Γδι^{και}
 —^N—^Γ—^N—
 δι^{και} νυν και α ει^Γ και εις τους αι ω νας
 —^N—^Γ—^Π—^Γ—
 των αι^Γ ω νων α μηνδι^{δι}
 —^N—^Γ—^Π—^Γ—
 δι^{την} δε^η σιν μου δε^{ξαι} την πε^{νι} χραν
 —^N—^Π—^Γ—^Δ—^Γ—
 δι^{και} κλαυθμον μη πα^{ρι} δης και δα^{κρυ} α^η και
 —^N—^Δ—^Γ—^Π—^Γ—
 στε ναγ μον^η αλλ αν^{τι} λα βου^{νι} μου ως α γα
 —^Γ—^Γ—^Π—^Γ—^Π—
 θη^{δι} και τας αι^{τη} σεις πλη^{ρω} σον^η δυ^{να}
 —^Γ—^Π—^Γ—^Γ—
 σαι γαρ πα^{αν} τα^ν ως παν σθε^{νους} δι^{δε}
 —^Γ—^Π—^Δ—^Γ—^Π—
 σπο^ρ του Θε^{ου} Μη τηρ^η ει^{νε} ευσεις ε^{τι}
 —^Γ—^Π—^Γ—^Π—^Γ—
 μο νον^{δι} προς την ε^{μην} οι κτραν^{τα} πει νω σιν

Μεγαλυνάρια. Δικαιούμενη θεοπατέρων οὐδεὶς οὐδεὶς στινώσα ληφθως
 μακαρίοις ζειν σε την Θεοτοκοντηνα ει μακαρίστον και πανα μωμητον και
 Μη τε ρατου Θεού ημων διτην τι μιω
 τεραντων Χερου βιμδικαι εν δοξο τεραν
 ασυγκριτως των Σε ρα φιμδιτην αδια
 φθιρως δι Θεον Λογον τε κου σανδιτην ον
 τως Θεο τοκον σε μεγαλυνομενδι

Καὶ θυμῷ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἡ τὸν
 οἴκον ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς φάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Π Δι Την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων Δι
 Π
 και κα θα ρω τε ρανλαμ πη δο νων η λι α
 Γ Δι N Γ +
 κων Δι την λυ τρω σα με νην η μας εκ της
 κα τα ρας χ την Δε σποι ναν του κο ο σμου
 Δ Q υ μ ν ο ι τ ι μ η σ ω μ ε ν Δι
 Γ Δι Δι πο των πολ λων μου α μαρ τι ων Δι
 α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η
 Ν Γ +
 ψ χη Δι προς σε N Γ κα τα φευ γω την Kε χα
 ρι τω με νην χ ελ πις α πηλ πι σμε ενων Δ
υ μ ν ο ι β ο η θη σον Δι
 Γ Δι Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του

Π

Γ δε ζαί πα ρα κλη σεις α να ζι ων σωνι
 κε των Δι i να με σι τευ σης προς τον εκ
 σου τε χθεν τα χω Γ Δε σποι να του κο ο
 σμου Δι γενου μεσιτρια Δι

Γ ΔΨαλ λο μεν προ θυ μως σοι την ω δην Δι
 νυν τη πα νυ μνη τω Θε ο το κωχαρ μο
 νι κως Δι με τα του Προ δρο μου και παν των
 των Α γι ων χω δυ σω πει Θε ο το ο κε Δι

του οι κτει ρη η σαι η μας Δι
 Γ Δι λα λα τα χει λη των α σε βων Δι
 των μη προ σκυ νουν των την ει κο να σου

την σε πτηνό^Γ την ι στο ρη θει σαν υ πο
 του Α πο στο λου^{N Γ} λου κα ι ε ρω τα α
 του^{N Γ Δ} την Ο δη γη η τριι αν^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἅγιου τοῦ Ναοῦ.

Δ^Πα σαιτων Αγ γε λων αι στρα τι αι Δ
 Προ δρο με Κυ ρι ου Α πο στο λων η δω
 δε κας Δ οι Α γι οι Παν τες με τα της
 Θε ο το κου^{N Γ} ποι η σα τε πρε σβει ει αν^Δ
 εις το σω θη ναι η μα α α ας Δ

‘Ο Ἀναγνώστης: “Ἄγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ’).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ὀνομίας ἡμῖν.

“Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον. **Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ συπικοῦ
Ἄπολυπίκιουν.

Ψάλλομεν τὸ Ἄπολυπίκιον τῆς 6/8 ἀπάξ.

Ὕχος ἡ Γα

Ἐγένετο , Γ
 ἦ Με τε μορφω ω θης εν τω ο ρει Χρι
 στε ε ο Θε ος ἦ δει ζας τοις Μα θη ταις σου την
 δο ζαν σου κα θως η δυ ναν το π λαμ ψον και η
 μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σου το α ι δι
 ον ἦ πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ φω το δο
 τα Δ δο ζα σοι οι οι οι οι οι οι οι

·Ο ·Ιερεὺς ·Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἐλεὸς σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο ·Ιερεὺς ·Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο ·Ιερεὺς ·Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο ·Ιερεὺς ·Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὄνόματα).

·Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

·Ο ·Ιερεὺς ·Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν Ἑκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων,
ἔμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ
τοῦ ἵλεων, εὔμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι
τὸν ὀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ
ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ
νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ρύσασθαι
ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς,
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ
εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως
ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς
γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως,
ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις
ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ’)

‘Ο Ιερεὺς· Ὁτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος
Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γενέστερῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός· Λαμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

‘Ο Ιερεὺς· **С**οφία·

‘Ο Άναγνώστης· **Е**ύλόγησον.

‘Ο Ιερεὺς· ‘Ο ων εύλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Άναγνώστης· **Ἀ**μήν. **С**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σύν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

‘Ο Ιερεὺς· **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Άναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο Ιερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Άναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἄγιε, εύλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: ‘Ο ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς

παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου Φάλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΖΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

·Ο ούρανον τοῖς ἀστροῖς.
Ὕπαγε τὸ Γα

χ ^N
πο στολοι εκ πε ρα α τω ω
ω ωνδι συ να θροι σθιεν τε ες εν θα α δε η
Γενηση μα νη τωχω ρι ι ω ω ω ωδι κη δευ
σα τε μου ου το σω ω μα η και συ
γι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα η
η Ο γλυ κα σμος των Αγ γε ε λω ω ω ωνδι
των θλι βο με πνωων η η χα ρα υ χριστι
α νων η προστα α τι ι ι ιςδι Παρ θε νε
Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου η αν τι λα α

βούου μου οὐ οὐ καὶ ρυ υ υ σαι αι των
 αι ω νι ω ων βα σα α νων **η**
 η **κ**αι σε με σι τρι αν ε εχω ω ω **η**
 προς τον φι λαν θρωω πο ον Θε ον **η** μη
 μου ε λεγ ξη τας πρα α ξει ει εις **η** ε νω
 πι ον τω ων Αγ γε ε λων **η** πα ρα
 κα α λω ω σε ε ε Παρθε ε ε ε νε ε
 βο η θη σον μοι εν τα α α χει **η**
 η **Χ**ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε **η**
 και δω δε κα τει ει χε πο ο λις **η**
 λι ο στα λα κτε θρο ο νε ε ε **η** κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως ^Ν α κα
 τα α νο ο η η η τον θα α α αυ μα α
 πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
 η η η η ην Γ Η

‘Ο Ιερεὺς: **Δι'** εύχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων
 ἡμῶν Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
 σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Χορός: **Ἀ**μήν.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.